

A close-up photograph of water with intricate, swirling ripples. The water is a deep blue color, and the ripples create a complex pattern of light and dark blue and brownish-gold tones. The text is centered over the image.

Když se voda
spokojí
s čvachtáním

Právě probuzená zeleň listu se mazlí s jarními paprsky

Přichází nejkrásnější období roku

Jaro, to je výbuch života

Slunce, nepřekonatelný životabudič, dělá svým teplým dechem zázraky. Z čehosi malého, nehybného, zdánlivě bez života, se vyloupne pupen plný dychtivosti po zbytnění a rozvíjení. Donedávna nenápadné, jakoby tuhé a neživé pouzdro, se rozevře a z něho se začne zvedat a rozprostírat zatím ještě měkkoučce zranitelný žlutozelený list. Tisíce, miliony takových listů se ozdobí ještě nedávno holé větve. Každý z nich je jiný, má jiný tvar i trochu jinou barvu. Nenajdete, ani na tomtéž stromě, dva úplně stejné listy. Alespoň ne nyní, na začátku nového cyklu. Později v létě se již listy tvarem i barvou podřídí obecnému požadavku uniformity. Stanou se zelenošedými, tvarově i velikostí skoro úplně stejnými sériovými výrobky.

Tak už to chodí. Věk přináší zklidnění, podřízení se všeobecnému názoru, uznávaným hodnotám davu.

Ale nyní, na počátku jara, za mlada, si dovolí zahýřit, dopřát si té rozkoše být každý jiný. Samozřejmě nejen listy stromů vyrazí k novému životu. Vše se v této době probouzí a raduje z nové etapy života.

Vzduch se chvěje mnohohlasem ptačího zpěvu. Snad první se se svou písničkou, barokně kudrnatou, ozdobnou a až jímavou v procítěnosti, ozve kos černý. Jeho zpěv je, na rozdíl od projevu ostatních drozdovitých, plný zvukových kudrlinek, podobně jako je mají třeba barokní sochy. Zpěv kosova blízkého příbuzného drozda zpěvného je velmi podobný, často těžko rozeznatelný, ale jednotlivé strofy jsou ostřeji řezané, ne tak řasnaté a ozdobné.

Kos se má co ohánět. V nepřiliš úhledné kotlince hnízda – kam se v úpravnosti hnízda kos hrabe na drozda zpěvného – už se žádostivě vypínají hladové hlavičky právě vylíhlých dětí. Rozmary počasí nyní, brzy na jaře, často hodně znepříjemní, někdy až znemožní hledání něčeho k snědku a na ptačí děti pak čekají hladové dny.

Ptačí zpěv, námi tak obdivovaný, je pro každý ptačí druh jiný, a i když je vrozený, mnohé se musí mladý adept naučit a záleží na jeho nadání. Mezi drobnými zpěváčky vlastní nejvýraznější (pro nás nejkrásnější) a nejhlasitější hlas ti vzhledem nejnenápadnější drobní ptáček, žijící skrytě v hustém podrostu. Nejznámější je samozřejmě slavík, ale hned na druhém místě v libosti zpěvu by se mohl umístit černohlávek neboli pěnice černohlavá, které blízkost člověka až tak nevádí a můžeme ji slyšet třeba i uprostřed sídliště.

Voda, sluncem nedávno vysvobozená z ledového zakletí, se raduje z nové proměny a svého nebeského prince – zachránce – hýčká a laská. Plna vděčnosti jej zrcadlí v tisíce plošek a vlnek. Rozlila se všude, kde ještě nedávno kraloval sníh a led. Oslivost přemíry světla se stala nyní hlavním pocitem.

Načůřený pankáč

Jaro, to je výbuch života

Květy Inice květelu,
nazývané ovčí hubičky

Jarní slunce proměňuje dřímající v bujaré

Jarní kosí zpěv rozněžňuje, povzbuzuje

Boj kosích mladíků. O místo, o družku?

Hladově otevřené zobáčky dětí – pro kosa v této době obraz domova

Jásavá žluť blatouchů se koupe ve sluneční lázni

Plameny probuzeného života

Nepřeberné množství odstínů zeleně na jaře má své obdivovatele

Zelená barva začne převládat

Rosničku zelenou mezi listy stromů snadno přehlédneme